

NORMA NR. 12/2016
privind circumstanțele în care pot fi aplicate măsurile de rezoluție

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (2), art. 2 alin. (1) lit. b) și d), art. 3 alin. (1) lit. b), art. 6 alin. (2) și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 160 lit. m) din Legea nr. 246/2015 privind redresarea și rezoluția asigurătorilor,

în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din ședința din data de 27.01.2016,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea normă:

Art. 1. - Prezenta normă reglementează o serie de elemente care stau la baza stabilirii situațiilor în care piața specifică a anumitor active este de asemenea natură încât lichidarea acestora în cadrul procedurii obișnuite de insolvență ar putea avea un efect negativ asupra uneia sau mai multor piețe financiare conform prevederilor art. 116 lit. a) din Legea nr. 246/2015 privind redresarea și rezoluția asigurătorilor.

Art. 2. - Termenii și expresiile utilizate în prezenta normă au înțelesul prevăzut în Legea nr. 246/2015 și în Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, în cazul în care nu contravin prevederilor Legii nr. 246/2015.

Art. 3. - În scopul stabilirii situațiilor în care piața specifică a anumitor active este de așa natură încât lichidarea acestora în cadrul procedurii obișnuite de insolvență ar putea avea un efect negativ asupra uneia sau mai multor piețe financiare, A.S.F., în calitate de autoritate de rezoluție, evaluează următoarele elemente:

- a) situația pieței activelor respective;
- b) impactul disponibilizării acestor active asupra piețelor pe care acestea sunt tranzacționate;
- c) impactul asupra stabilității financiare.

Art. 4. - La evaluarea menționată la art. 3, A.S.F., în calitate de autoritate de rezoluție, poate să ia în considerare următoarele elemente:

a) dacă piața activelor este depreciată, având în vedere următoarele:

(i) evoluția lichidității piețelor acestor active sau a claselor de active comparabile;

(ii) dacă aceste active sau clasele de active comparabile au fost clasificate ca fiind depreciate în scop contabil și dacă asigurătorii au constituit provizioane pentru activele respective;

(iii) pierderile înregistrate și fluxurile de numerar instabile în cadrul acestor active;

(iv) ajustările de valoare în sens negativ ale activelor sau evoluțiile de preț corespunzătoare ale instrumentelor de acoperire aferente acestora sau ale claselor de active comparabile;

(v) volatilitatea mare a prețurilor activelor comparativ cu piața în general, mai ales diferențele de preț neobișnuit de mari dintre diferite piețe pentru același activ sau active similare care, în condiții normale de piață, înregistrează o evoluție identică;

(vi) reducerea prețului acțiunilor și deteriorarea ratingurilor și a condițiilor de refinanțare ale instituțiilor care dețin sau emit cantități mari de astfel de active, comparativ cu restul pieței;

b) impactul unei disponibilizări a acestor active asupra piețelor pe care acestea sunt tranzacționate, ținând cont de:

(i) dimensiunea piețelor în cauză și gama de cumpărători potențiali;

(ii) impactul estimat al lichidării activelor asupra prețurilor activelor comparabile, după caz;

(iii) intervalul de timp estimat pentru lichidarea activelor în cadrul procedurii obișnuite de insolvență, inclusiv în cadrul unei eventuale vânzări accelerate în situații de dificultate;

c) impactul asupra stabilității financiare, ținând cont de:

(i) riscul unei crize sistemice, astfel cum reiese în mod evident din numărul, mărimea sau importanța altor asigurători care sunt expuși riscului de a îndeplini condițiile de intervenție timpurie sau condițiile de rezoluție;

(ii) situația în care vânzarea activelor sau o depreciere a piețelor poate produce un efect de contagiune pentru alte instituții financiare care își evaluează aceste active la prețul pieței;

d) alte elemente relevante, cu luarea în considerare de către A.S.F. a unor împrejurări specifice.

Art. 5. - Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

**Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu**

București, 28.01.2016

Nr. 12